nt Publication Of The Yeshiva University Jewish Studies Divi

YESHIVA UNIVERSITY, NEW YORK CITY, TUESDAY, DECEMBER 12,1972

Number 3

Chanukah Chaqiqah Here Stress Soviet Jewry

Symposium On Jews For Jesus Is Held Here Distingushed Panelists Address Capacity Crowd

The plight of Soviet Jewry was miraculous was the fact that Jews

An overflow crowd filled F501 on the theme of this year's chagigah, had the faith in G-d to light the Tuesday, November 21 to parponsored by SOY on the sixth M'sorah as soon as possible, ticipate in an open symposium tight of Chanukah. Present for the without waiting for a receive sponsored by YC Stern Yaviet on the theme of this year's chagigah, sponsored by SOY on the sixth night of Chanukah. Present for the occasion were Dr. Miller, Rabbi Alpert, Arnest, Borenstein, Charley, Cheifetz, Ginsburg, Romm, Shatzkes, Shechter, and over 400 students. SOY president and student body and introduced Dr. Miller who conveyed Dr. Belkin's regrets for having to miss e Chanukah celebration. Dr. Miller spoke about the secret

Volume XI

miracles that occurred in Israel almost every day. He observed that the Israeli word for secret ammunition—neshek sodi—can be signified by its acronym, the word nes or miracle. Drawing on his personal experience, Dr. Miller ompared existing conditions in 1934, when he was a student, those existing now. Dr. Miller stressed that G-d's miracle had made it possible for a rebirth of deviabilité and learning to occur in immigrants are religious. Leaving American y'shivot. The behind their material possessions miraculous entigration of several in order to come to the promised thousand Jews from the Soviet land, the Jews come usually not

Immigrant Rescue Fund, which helps immigrant Jews settle into a religious life in Israel, was next to religious life in Israel, was near or speak. He wondered why we "Dair mah l'hashiv." Aaron mention in Al-Hablisim that G-d Reichel, president of the YC delivered our enemies into our Yavneh chapter, opened the hands, since the G'marah views program by stressing the point that relation to the miracle of the oil.

Rabbi Letterman answered that the G'marah wishes to empl that even though we should celebrate the military victory, we should realize that the source of the victory was G-d and not military

Ray Letterman then stated that contrary to popular beliefs, the majority of the recent Israeli ious. Leaving

An overflow crowd-filled F501 on uesday, November 21 to parsupply of oil. This faith alone was the upsurge of the Jews for Jesus movement. Rabbi Dov Letterman, a prominent member of the Russian was intended to inform the student bodies of Yeshiva and Stern Colleges on how to respond to the Jews for Jesus in the context of any action taken to stop the movement must be begun by Yeshiva University students. The first speaker, Rabbi Charles

Sheer, the Jewish Chaplain of Columbia University, believed the major problem we face concerns wishing to be Jews and not Jews for Jesus. According to Rabbi Sheer, we lack the community to accept the Jews wishing to come closer to Judaism Our religious groups do not respond to the needs of these people and are thus unable to retain them. As for saving the Jews for Jesus, Rabbi Sheer ved this can only be done by effective communication in our n camps. Skilled people who are able to give classes on Judaism-ir the free universities are essential for bringing these Jews back, he stated. He concluded that by stressing Torah, mitzvot, and hese people with Judaism Rabbi Melech

Rabbi Melech Schachter, practical halakhic legal specialist and Professor at YU who was the

by SHLOMO CHARLOF

joining the movement as "lunatics heavenly father but needed a son ." Apikorus is good a term for these m'chumadim

questioned the concept of one man Jesus, dying for other people's sins. Concluding, he stated that if only we were good Jews and the Christians, good Christians, the world would be better.

Rabbi Carlebach speaking at the Yavneh Symposium

sickness or self-hatred to join such a movement, argued Rabbi Schachter. Quoting the Talmud, he explained that these Jewish nonievers should not even be approached, for if they are, they will only deteriorate more and mo and will believe in Jesus with greater vehemence. If you are orced to argue religion, h it only with a Christian. If one does talk with a m'shumad, it should only be with ridicule and not with respect. Rabbi Schachter further

Disagreeing with Rabbi Schachter was Rabbi Walter Wurzburger; editor of Tradition and professor of Philosophy at YU, who believed that those seeking other religions were not mentally retarded, but rather had a hunger for G-d. He expressed sorrow for the Jesus freaks and guilt that we hadn't come through prope our religious message. What we is convert Jews Judaism before they join these

(Continued on Page 3)

SOY President opens 1972 Chanukah Chagigah

Inside This Issue

-TheY'shivah Scene

Epotent: israer—The Yshivah, Scene Page 3
Telushkin: Federation Convention at Toronto Page 3
Schrader: On the Pathleton Plant

Rabbi Charlop on the Jews for Jesus .

Union was also a mirabulous feat. from Moscow but from Georgia or Dr. Miller summed up his remarks from parts of the Austroby quoting the commentaries, who Hungarian empire. Rav Letterman wonder why "Chanukah is emphasized that a major problem celebrated for eight days when the for these people is a lack of a miracle of the oil only occurred for seven days. Dr. Miller stated that

(Continued on Page 5)

Students Attend Second Yom Iyun Program; Rebbeim Discuss Important Religious Topics

Ray Pames Speaks On Yeshiva Identity

by BARRY SNOW

Yom Iyun began with Rav Parnes addressing an overflow Rubin Shul crowd on "The Search by Yeshiva Students for Their Identity." Ray Paras identity." Ray Parnes observes that as its title implies, Year Iyan is a day for serious introspection by every person. He noted that one must place greater importance on his identity as a person rather than on his identification with a certain on his meantreasts was a certain trade. Your Iyun, a day when one can consider his goals and re-evaluate his commitments, is thus of ultimate importance to the Yeshiva student who is confronted Yeshiva student who is controlled daily by both the Judaic and secural traditions.

Rav Parnes quoted Masekhel

(Continued on Page 4)

Was Aleppo Codex Rambam's Source?

Rabbi S. Riskin-Who is A Jew?

by BARRY SNOW

Much attention is being given by Israeli scholars, to new and developing aspects of Judaic studies. On Yom Iyun, Rabbi J. Penkower, a doctoral student at Hebrew University, lectured on the scientific approach to the study of the Masorah. His lecture, entitled the Masserah. His fecture, entitled "Maimondes" Massereic Text and the Aleppo Codes, "dealt with his attempt to identify the newly discovered Aleppo Codes, a listing of all 24 books of the Tanahh, as the source for Maimonides! decisions in Hillshof Sefer. Torah on the number of Parahlet P'tachot and Stamst (open and closed portloss) in the Torah.

Maimonides himself mentions

(Continued on Page 3)

by SHLOMO CHARLOT

At the evening program, Rabbi Riskin spoke at 6:30 in room F501 on "the basic issue confronting Judaism" viz. the question "Who is a Jew?" Believing the problem to have been thrust upon the Orthodox camp, Rabbi Riskin blamed the Conservative, Reform. servative, Reform and Reconstructionist ele and Reconstructionist elements of Judajsm which have sanctioned conversions and divorces not based upon Halakhah. These people, Rabbi Riskin explained, have declared individuals jo, be Jaws. who weren't halakhically Jawish. Their argument, Rabbi Rhkin elaborated, is this: how can a rabbi tell a Saviet Jew coming from the tell a Soviet Jew coming from the ures of Russia, that because his

(Continued on Page 2)

JOSEPH EPSTEIN

Associate Editor

DAVID WEISS

SHAYA WEXLER

JOEL ZDANOWITZ Research Editor

MOSHE FLAUM

Editorial: Tay-Sachs

"A child inflicted with Tay-Sachs dies three deaths: the first when normal developmen stops, the second when the child begins to retrogress, and the third which puts an end to the child's torment." This is how Mrs. Bernstein, a young Philadelphia mother described the three hells she and her husband witnessed.

While Tay-Sachs is, as yet, incurable, simple testing and counselling are society's best weapons against this genetic killer which has often been called "the Jewish disease." A committee of four has recently been formed on campus under the leadership of Mark Breslau to bring testing facilities to Yeshiva sometime next semester. Rabbi Bleich has accepted the responsibility of being the faculty advisor to the committee.

HAMEVASER realizes the urgent need for such a testing and counselling program at YU and pledges its full support in this campaign. HAMEVASER's feature editor is an active member of the committee. We urge the administration, faculty, and entire student body to support the efforts of this committee. In addition, we hope that the various student councils on campus will give this worthwhile project top priority in the Spring semester.

....

hamevaser

Governing Board ISRAEL DAVID BENEDEK

Editor-in-Chief

SHAVA WEXLER Managing Editor

JOSEPH TELUSHKIN Contributing Editor

MENACHEM STAMLER HaMashkif Editor

GARY EISENSTOCK

Copy Editor

ELIEZER DIAMOND

Executive Editor CHAIM M. BRICKMAN

Feature Editor

LEONARD HIRSH Projects Editor DAVID RICHMAN

JEFFREY FEINSTEIN Editor Emeritus

Board of Contributers

Jack Bieler, David Derovan, Louis Fin

Associate Board

Baruch Twersky, Managing Assistant: Ellozer Wexler, Technical Associativa, Ivolo-israel Correspondent: Menochem Schrader, Business Magnager: Marilin Efrenberg-chiquer, Wassel Sear-Min. Art Editors: Abordani Sjenks, Sid Silvico, Production Manager (high-Barry-Stope, Associate J35 Editor: Ell Seldman, Associate Copy Editor: Joffray

Staff

cki; News: Shiomo Charlop, Harry Dym, Michael Sand, Mark Schlusselle endler, Israel Wahrman, JSS: Barry List, Jeffrey Shapiro,Art: Jay Co Kerner, Yitzchak Kesden, Ronald Levin, Martin Vasas, Production: Rich II Cordon

Rabbi S. Riskin -Who is A Jew?

(Continued from Page 1)

wife is gentile, his son is not these who fought in the Israeli Wars that they aren't Jewish because of their mother's non-Jewish status?

Rabbi Riskin answered this. saying that one wishing to become a Jew must show the commitment which Jewish law demands. If the sanctity of our people is to be upheld., these people must become Jews according to Halakhah

Rabbi-Shlomo Riskin

Rabbi Riskin added that he Lubavitch (to simply add the work 'kallalakhah'' to the present Israeli law shich states that one born to a Jewish mother or who underwent conversion is considered Jewish) oversimplifies the problem. The question that would still remain is: "What is the halakhah concerning a ger wishing to convert?" He cited conflicting views as to whether observance of the mitzvot is a necessity for conversion by water," i.e.,

Bringing a halakhah p'tuchah from Yereh Deah, Rabbi Riskin explained that for conversion one needs three judges and the ac-ceptance of all the mitzvot. A prosylite who rejects even one mitzvah is himself rejected. He elaborated that a ger must make a mental acceptance of all the mitzvet before he can make the physical acceptance of brit milah and tvilah. Such acceptance of commandments is the definition of the sanctity of Israel.

Jew Freaks, Or, Whose Messiah Is Around The Corner?

"Jews for J." is the latest and possibly most aberrent relig non in the history of the Jewish community in the U.S. Jews converting to Christianity run as high-as 6-7000 for the last year. In California a Jewish Christian evangelist says he has noted more converts in one month than in the 23 years previous

Newsweek Magazine (6, 12, 72) tells about "...a group of 13 Levi's clad preachers who picketed a (San Francisco flesh) club and passed out leaflets which read Topless Bottomless Nothingness The pickets looked like typical 'J. Freaks' except that four of them were Jews wearing skull caps and one carried a placard proclaiming 'J. the Messiah has come.

For the life of me I can't understand why

If any faith h through the crazy quilt experience of our time, it has been Judaism. While the predictions and analyses of human history projected by other religions have gone askew, it is Judaism alone that can point to every day events as ancient prophecy literally fulfilled.

It was an unusual juxtaposition of statements relating to the Messiah, both reported coincidentally in the same issue of the N.Y. Times (3 27 72), which brought into focus, for me anyway, the awful perplexity occasioned by this indescribably painful

The front page carried an acmily by Pope Paul VI count of a homily by Pope Fau vi delivered at a special service for young people. Speaking about the emptiness of affluent, hedonistic, modesti life which he believed was count of a bo the reason for the rebellion of today's youth, he said: "We have trust in you. You need a messiah. A siah." On the other hand page 39 featured a long and unusual tribute to the Rebbe of Lubavitch who had just celebrated his 79th birthday. The Lubavitcher

can come while I am here. Why and the Temple were is to live many years more and the Messiah can come tomorrow or the day after tomorrow.'

The Pope talks about Messiah and L'havdil the Lubavitcher Rebbe talks about Messiah. But I ask: Whose Messiah is closer at

There was a time, perhaps, not so long ago, and very possibly through most of our history, certainly since the destruction of the Temple, when it seemed that their was coming and ours was nowhere around. How else interpret the startling statement of Rabbi Hillet (Sanhedrin 98): "Israel has no Messiah. For they have already consumed him in the days of King Hezkiah." (The rabbi referred to the tradition that Al-mighty G-d was prepared to designate the pious Hezekiah as the Messiah, but that the good king lost his chance at being savior because he didn't respond adequately to the challenge of the wondrous times in which he lived. G-d had wrought in Israel's behalf the greatest military triumphs. Enemy arm were routed and not a single drop of Jewish blood was spilled. Jerusalem was secured, yet in the face of all this Hezekaih was mute). Upon hearing this, Rabbi Joseph exclaimed: "Oh, L-rd, forgive Rabbi Hillel for his in-

Rabbi Hillel's remark not unexpectedly has been a source of great consternation and many great consternation and many have been the explanations attempting to rationalize his statement within the framework of Judaism's incontravertible belief in the Messiah.

Possibly the most sensible interpretation is that the one that has

Rebbe and his wife are childless. Hillel speaking out of the dark To the question who will succeed context of his age. It was a time him, the Rebbe responded: The when messiahs were running Messiah will come and He will take grampant. Jewish fortunes had all these troubles and doubts. He greathed their nadir. The Holy City postpone His coming? My intention Jewish life in their national home

Rabbi Zevulun Charlop

almost ceased to exist. The future never looked bleaker and Jews understandably were grasping at straws. The frailest reed became straws. The trainest recu became the stoutest support. They became prey to all manner of charlatans of the spirit. It was better, Rabbi Hillel believed, at that perilous moment to deny the doctrine of moment to geny the occurring of Messiah altogether than to let them be had by false ones. Therefore, Rabbi Hillel's declaration, blasphemous on the surface, as it may have seemed, warranted in return only the

kindest 'slap on the wrist'.

I could understand if "Jews for
J." would have gotten off the would have gotten off the ground three or four decades ago. when Hitler was very nearly successful in his diabolical ambition to rid the world of 'Gd's people,' and Gd didn't seem to care at all. But when things have never been so well with Jews as now, and when the faith and martyrdom of thousands of years have been vindicated, how can

anyone turn to a Messiah whose n church is in disarray and whose most precious tenets are being rejected by erstwhile devotees? Theirs certainly seems further away today than ever before—just at a time when ours is around the corner—when literally "He can come tomorrow or the day

after tomorrow." One, wonders, then, how precisely at this juncture in our experience, this pernicious movement among Jews We think the answer essentially

is two-fold. The bulk of our people—young and old—are Jewishly illiterate and see things only through the prism of western civilization, which is synonymous with Christianity. Unavoidable peer pressure nurturing in the barren wasteland of ignorance is part of the explanation. If Christians become J. Freaks then Jews who don't know the dif-Jews who don't know the dif-ference between Judaism and Christianity become J. Freaks, too. And finally, as Newsweek itself discerned, "they are itself discerned, they predominately young spiritual refugees from secularized Jewish homes, liberal synagogues... They rebel against vulgar and distorted expressions of Judaism For they are reflections of all that is gross, ugly and objectionable to

Thank heaven, counterbalancing this insidious development in Jewish life is the growing number of young Jewish men and women who are indeed driven by Messianic vision—albeit an authentically Jewish one. They have identified themselves with the faith of their fathers more unabashedly than even their predecessors Eten as there are A. Freaks, there are Jew freaks, although, for obvious reasons they, haven't been getting the same measure of publicity.

Tye had occasion in the past to write about some of them and I'd like to add another one to the (Continued ap Page 3)

Associate Editor

Israel - The Y'shivah Scene

by Joseph Epstein

Israel in November is a beautiful place. The pleasant days and mild nights make a stay enjoyable although the following month begins the cold miserable winter ve just returned from a short stay in Israel and what interested and impressed me was not only th weather but the various y'shivet in Israel. I've written below some of the latest news for the bogrim of various v'shivet and at the same time I hope to clue in th students who are now thinking about spending a year in an Israeli y'shivah

The biggest sensation is Har Etzion. Its rise to fame has been sudden and "to the man" everyone learning there is more than satisfied. Ray Lichtenstein, to be success. He gives only two shiurim a week but preparing for them takes up the rest of the week. The dynamic, warm rosh y shivah, Rav Amital, has given the place a unique charisma. Along with the good shiurim, there are regular chugim in Chumash, Nakh and hashkafah. Then, of course, there are those new dormitories-nices than the Morg. with two to a room, heating, etc. If that doesn't make one comfortable then the certainly will. I heard they spend six lira a day per student for food as compared to one and a half firm at Kerem B'Yavneh. Etzion is

at Kerem B Yavnen. Lizzon is giving BMT a race for its money as far as gustimiyes is concerned. Raw Chaims Soloweiterith is very popular. Mis two shirims a week in Hebrew U. are attended by more y'shivah students than people registered in those classes.

Some Americans are very active in the organization Gesher. During their free time, these y'shivah students volunteer their time to help bridge the gap between the religious and the non-religious. To various degrees they are suc-cessful and this gap is lessened. In a similar project, other y'shivah bachurim go out to help the Russian olim. Its a challenge to help meet the religious needs of these new immigrants.

Kerem B'Yavneh has begur finally the renovation of its bet midrash. In splendor it looks like it, will equal all our dreams. Meanwhile they have moved into Bet Breinan and they are continuing to 'shteig' in that cozy atmosphere The Americans there are largely just out of high school and they are all satisfied. The rosh y'shivah has tried to set up Israeli chavrutot for all, along with Israeli roomates in the dormitory

ITKI reports a great increase in attendance, especially from Americans especially from Kerem B'Yayneh. They are also building new dormitories and planning a new bet midrash. Along with its

FROM THE

Several letters have been eceived by us in reference to our issue dated November 21. Since those letters arrived after our publication deadline, they could no longer be added to the present issue. The letters submitted for print will, however, appear, 1Y"H, our coming issue

.. The Sephardic Studpresents Rabbi Haim Douck, former chief rabbi of Cairo, or Thursday, Dec. 21 at Club Hour. His topic: "History of the Recent Community in Cairs and Problems of Jewish Survival in

successful Chaderah branch, they are considering adding a new third branch in T'veriva.

Midrash L'Torah is still strong and growing. In Shaalbim e complaining about the food but learning anyhow. Jerusalem School of Technology (Bet Sefer L'Tekhnologiah) is becoming more popular. This YU type school. specializes in the sciences and has a shiur in the morning and bet midrash in the evenin

The YU presence is really felt I don't know the statistics, but clos

to half the junior class must be studying in Israel. More and more a year in an Israeli y'shivah is becoming an accepted and important move. For all students its something to look into and

I would like to gratefully acknowledge all the kind and warm expressions of sympathy sent to me after the loss of my zt"l You have all been most comforting.

Rabbi-I. Penkower Relates Aleppo Codex To Rambam

(Confinued from Page 1)

the use of a manuscript by ben Asher. In determining whether Maimonides had actually used the Aleppo Codex, Rabbi Penkower compared both texts for uniqueness of spacing (e.g. only Maimonides and the Aleppo Codex both list Shirat HaAzinu in 67 lines and uniqueness in section agreement. A main portion of the lecture dealt with the resolution of an apparent section listing con iradictions, between Maimonides and the Aleppo Codex in regard to the spacing of the Tenth Commandment. Afthough our edition of Maimonides dees not have a section in the middle of the last dment, Rabbi Penkower quoted from medieval responsa which showed editions of the Aleppo Codex containing a section break in the middle of the commandment. He resolved the apparent contradiction by quoting ious sources and commentaries who say that they possessed manuscripts of Maimonides containing breaks in the 10th commandment. Through further scientific analysis Rabbi

Penkower established a basis for concluding that the Aleppo Codex may indeed be the source for Maimonides' Hilkhot Sefer Torah.

Whose Messiah Is Around The Corner

evergrowing list. We have a young in our community I don't believe she is more than 20, who received an appointment to the Biology department of the Bronx High School of Science. Part of her duties, however, was to include a class in home economics or cooking. Being an observant Jew, she didn't know if she could accept the job under these condition First of all the food she would be cooking wouldn't be kosher and the nature of the class demonstration itself would be strong encouragement to her students, including the Jews among them, to eat. Secondly, Jewish law not only forbids the consuming of nonkosher food but also the cooking of meat and dairy together, which under normal circumstances is commonplace in such classes.

She was fully prepared to give up this excellent opportunity if her teaching this class would violate the tenets of her faith. She was willing to do this, knowing full well that the teaching market is tight

today, and that the Bronx High School of Science is probably the finest and most congenial school of its kind in the city.

In the end, thank G-d, she didn't have to take this drastic course After presenting her problem to her department head, she was allowed to work out arrangement whereby she would use her own utensils and be allowed to cook in conformity with the Jewish dietary laws. Probably this is the first time in the history of the New York High School system It is no mean accomplishment and urges our profoundest admiration. She too has earned the incalcuable honor of being called "Jew freak."

The infamous gentile prophe Balaam tradition tells us allu to the coming of the Messiah when he prophesied (Numbers 21:17) "I see him but not now. I behold him but he is not near.

With the Rebbe of Lubavitch we say, "He is now and He is near

Contributing Editor

Federation Convention At Toronto

For four days last month the Council of Jewish Federations and Welfare Funds (CJFWF) held their annual convention in Toron There were more than thousand delegates there representing over five hundred eities in North America. These people have the responsibility of allocating over six hundred million dollars annually. In other words, if one wants to promote any Jewish project that will need significant funding, then the Federation

onvention is the place to go. Lwent to Toron umber of interests, includ HAMEVASER Officially, I was there for the Student Struggle for Soviet Jewry (SSSJ). Unofficially, I wished to work in conjunction with Rabbi Robert S. Hirt (from Community Division) of the National Committee on Torah Education to get more funding for day schools. And almost accidentally, while there, I became involved in the fight to get

Pederation aid for the fight against evenus such as dewn for Je explaining what happened on thes three fronts, it will perhaps become evident why I left Toronto with an ambiguous feeling, an assurance that essentially Jewish establishment is populated by men of good will, but an equally strong, in fact stronger, realization that good will is an insufficient weapon for the threats confronting world Jewry Soviet Jewry has by now become

a staple item on the Federation resolution agenda. This in itself is a remarkable thing. Two years ago a close friend of mine who had recently returned from Russia went to speak at the Pederation convention in Kansas City. He explained to the woman at th that he was there to

Soviet Jewry. "Soviet jewelry?" she asked, as if my friend possessed great knowledge of the potential of the diamond industry in Siberia. By now, however, the situation has changed. That Soviet Jewry is a basic problem is a truism no one will deny. Nor will anyone deny the efficacy of public protest. Whether people will act on the basis of this knowledge is another matter. If Federation's resolutions were truly repres tative of American Jewish will. truly idential with American sh action, then the Sovie would be constantly bombarded by protests more gigantic than any that have ever been held in America. So for Federation to protest the treatment of the Russian Jews is, by now, no longer an accomplishment. This year. ver, there was an attempt to push Federation into a more activist position. The Youth Caucus (which is generally composed of people with no delegate status,

(Continued on Page 5)

Rabbis S. Carlebach and W. Wurzburger Wind Up Symposium On Jews For Jesus

(Continued from Page 1) movements, Rabbi Wurzburger explained. He believes that "the climate is ripe for Jewishn because there is a bankruptcy in terms of values." We must make Jewish existence meaningful by reaching out into the university Rabbi Wurzburger also proposed that Yayneh could be the Jewish sence on the campuses needed to bring these Jews back

The last of the scheduled peakers. Rabbi Shlomo speakers, Rabbi Shlomo Carlebach, spiritual leader of Cong. Kehilath Jacob, criticized

Rabbi Melech Schachter

ry for talking and discussing but yet not crying when our brothers are dying. Rabbi Carlebach explained that all Jews carjenach expanned martan sews are but one body yet the religious Jews are the ones who are breaking away from the non-religious. The non-religious Jews are "knocking at our doors for religion," yet we are not an-swering. We are the ones that are sick not them. Those that are not hungry anymore for Judaism are not even Jews. "We're not davening We're not learning We're

are the ones that are in bad shape True, we measure the m'chitzah in a shul to see if it's high enough, but meanwhile we don't think abo what we are davening. We have to become real Jews again. We are not like Abraham who pleaded with G-d that he could make the world a place as G-d wanted." Sum-marizing, Rabbi Carlebach pointed out the Jesus freaks are successful because of the love which we lack. If only these Jesus freaks would that there is one Jew who cares, waiting for them, they will ome back.

A surprise speaker was Rabbi Sholom Hecht, head of Jews for Judaism, who said that the Lubavitch offer a community, Crown Heights, where the base t'shuyah can come and feel at home. In Crown Heights they look up to these Jews, not down. He concluded his brief words by saying that the most important thing is our having personal contact with these Jews.

Refreshments were offered at the conclusion of the program, thus ending an enjoyable and in-formative evening.

Chief Israel Correspondent

On The Rabbinical Elections

by Menachem Schrader

About one month age, one hundred fifty people sitting in Heichal Shlomo, the seat of the Israeli Chief Rabbinate elected both the chief rabbis for Ashkenazic and Senhardic Jewish communities, while literally dumping the former supreme religious leaders of Israel, Rabbi Ovadyah Yoseph, formerly Sephardic Chief Rabbi of Tel Aviv, renlaced Rabbi V'hudah Nissim as phardic chief rabbl, while Rabb Shlomo Goren, formerly chief chaplain of Tzahal and, most recently, Ashkenazic chief rabbi of Aviv, replaced Rabbi Isser Y'hudah Unterman as Ashkenazic chief rabbi. Neither election was Both of the successful candidates won decisive victorie making clear that the assembly was not in doubt as to their choice. What's more, it could almost be felt in the air that this, indeed, was not only the choice of the one hundred fifty rabbis and laymen voting, but the choice of all Israel. voung and old, rich and poor,

What political party can claim victory? Which groups can claim

success in having put their men through? Who, in the diseased world of Israeli religious politics really won the election? No one.

This is the great irony of the election. No one's influence seemed to matter. Mizrachi came out strongly for Rabbis Goren and Nissim, as was evidenced by the election coverage in the Mizrachi daily newspaper, HaTzafeh, Jf Rav Goren won because of their support, what happened to Ray Nissim? The Agudah, as well as some right wing Mizrachi-ists, supported Rabbis—Yosef—and Unterman to their utmost. If they won it for Rav Yosef, why couldn't they do the same for Ray Unterman?

Perhaps the most eye opening story of this election is what happened to Rav Tavi Yhudah Kook, sen of the first chief rabbi of Israel, Rav Avraham Yizchak HaKohen Kook, zt¹¹. Supposedly, one of the most influential people amongst religious Israeli Jewry, his support for his old friends, the two incumbents, made no difference at all.

What has finally come to surface in the rabbinical elections is a desperate plea for change. Israel is sick of old rabbis (Rav Nissim is 71, Rav Unterman 86, and both new their rabbis are in their fifties), who, try as they may, can not get completely out of Iraq and Lithuania. The Israelis wanted a Sephardic chief rabbi without a turban, an Ashkenazic chief rabbi without a turban, an Ashkenazic chief rabbi without a turban, an Ashkenazic chief rabbi without a top hat. That Rav Goren is liberal, while Rav Yosef is conservative, was secondary. What made the difference is that Ihese Iwo comparatively young scholars (indeed, probably more scholarly than their predecessors) are ready to deal with modern Israeli questions on all levels, and to reach their decisions independent of outside pressures, from wherever they stem.

If these two men can only unite to form a single leadership, another step lowards a religious Israel will have been taken. The creation of a strong, independent, dignified; and most important, popular Chief Rabbinate—indeed, the fulfillment of Ray Kook's deam.

Yeshiva Identity Demands A Full Torah Commitment

(Continued from Page 1)
Brakhot which quotes Moses has saying, "And now Israel, what does G-d require of thee, but to feer Him, to walk in all His Ways, and to love Him and to serve Him...." The Grmarah gives a puzzling answer and savs that for Moses it was. The

the lack of time for learning posed by the competition for grades, especially in the medical field. He cautioned that one must not allow his professional goal to deprive him of achieving his religious goal. Rav Parnes, related a story about a person who asked the Chatam

Rabbi Parnes speaking on Yom lyun

Middle East Hightlights

(BRIEF) The Daily Express of London quoted British security sources on November 11 as saying that the Libyan Government was using its diplomatic mission in Britain to smuggle arms and other equipment into that country for use by Patestinian terrorist groups. The Libyans, said the report, used sealed diplomatic pouches to bring in the arms.

(BRIEF) The West German news agency DPA said on November 5 that Hans Hellmann, the general prosecutor of Duesseldorf, appeared in court to waive the posting of a cash bond against a defendant accused of theft. "I cannot demand a chas guarantee," Hellmann was quoted as saying, "when I see the behaviour of the West German authorities and of the Bavarian police towards the Arab terrorist murderers."

(BRIEF) "Arab League Defence Tax": Reuters reported from Damascus on October 30 that Dr. Mohammad Ahmad Mahjoub, director of the Arab League Boycott Office, said a boycott convention meeting in Zeiro on Mowember 14 will consider imposing a "defence tax" on foreign companies who operate in the Arab states while their governments extend economic or military aid to Israel.

(BRIEF) American retired General Lucius D. Clay, chairman of the Committee of Concern for Minorities in Arab Countries, said in Washington on November 3 that information recently obtained from Syrian Jews now in Western Europe indicated continued persecution of the Jewish community of 4,500 in that country.

Gen. Clay said that relatives of Jews who managed to flee Syria were beaten to get information about their means of escape. Police at a post in Aleppo, he added, were known to beat Jews who try to enter the city from Damascus. Jews holding foreign citizenship are also prevented from legally leaving Syria, he said.

Albert Elia, the 69 year-old secretary of the Jewishcommunity in Lebanon, is still kept under detention by the Syrian Army following his abduction from Beirut in September, 1971, according to the committee report. He is believed to be suspected of aiding Syrian Jews who fled to Lebanon.

Syrian Jews who fled to Lebanon.

The Damascus government also restricts the Jewish community, said Gen. Clay, by forbidding the resale of their properties and confiscating possessions left by the deceased; and by prohibiting army personnel and civil servants from buying from Levish. compared bentiness.

(BRIEF) West German Transport Minister Laurenz Lauritzen, said in Ronn on November 1 that his government received reports that "something was going to happen" within a period of ten days before two Black September terrorists hijacked a Lufthansa jet from Damascus via Beirut, and successfully effected the release and transfer October 29 of the three surviving members of the group which killed 11 Israeli sportsmen at the Munich Olympics.

Bavarian opposition leader Franz Josef Strauss said the same day that federal security authorities were warned in advance that a second Black September operation would take place by October 30. The Arabs aboard the German plane, he said, received a specially broadcast code signal from an unspecified Arab country, similar to one which the Black September terrorists at Munich received during their kidnapping of the Israelis.

The Frankfurter Allegmaine newspaper reported

The Frankfurter Allegmaine newspaper reported on November 6 that even before the two Black September hijackers boarded the Lufthansa plane in Beirut they were suspect. One of them bore a passport issued by the Persian Gulf principality of Oman, the newspaper said. "and it is well known that one can buy an Omani passport in Beirut for 120 marks"

(UPI) LONDON- The United Press International reported from London on October 31 that "Soviet advisors are understood to be returning to Egypt to handle radar and complicated missiles. Their numbers are relatively small compared with the 15,000 to 20,000 who were there before their expulsion."

Pentagon sources were quoted by the New York Times to say the advisor total was 500-1,000. Reports from Cairo reveal that a Russian club which was closed three months ago has now reopened.

(JTA) Tel Aviv. Premier Golda Meir. Foreign Minister Abba Eban. and David Ben-Gurion were among the Israeli officials at a reception for U.S. Ambassador Watworth Barbour whose 11-year ambassadorship is ending. The 63-year old envoy was praised by Israeli officials for his help in developing U.S. Israel ties. Barbour responded by observing that relations between the two nations are friendly and strong.

Los Angeles (JTA). Frank Sinatra has been awarded the annuat "Medallism of Valor" by the State of Israel for his "imprecedented humanitarian efforts." The award was presented here at a dinner in his honor sponsored by the Los Angeles Committee for Israel Borids.

A Frank Sinatra Youth Center has been established in Nazareth, Israel, under the sponsorship of the Histadrut. Sinatra has endowed annual scholarships for many of the center's children. He also has been active in the National Conference of Christians and RaN wonders what the G'marah has acromplished by telling us that for Moses fear of G-d was a simple thing. This G'marah, however, is teaching us a profound lesson. For if Moses, a normal human being, could become a G-d-fearing person, then any other human being can overcome his surroundings and develop the capacity to become a G-d-fearing person. Rav Parnes quoted Rav Yisrael Salanter who noted that the main impediment to attaining this "simple matter" of fear of G-d is the despair of many students who abandon hope and fail to see themselves as diligent observers of the Toyah. Rav Parnes then of fered five causes of frustration among students and his cure for them.

The first major obstacle is a person's past, whether his educational deficiency of his uneasy psychological state. Many students, frustrated by their lack of knowledge and disturbed by the complexity of modern society, leave the Yeshiva experience. Bay Parnes quoted Ray Shimshon Rafael Hirsch that one must overcome all obstacles with a strong will to succeed. Such the total manual man

The major difficulty facing a Yeshiva student is the communication gap between the rebbe and the talmid. Concentrating on his personal expérience. Rav Parries urged all students to try to approach their rebbe with an open mind. Torah Sheb'Al Peh is not a cold experience, but rather a living experience whereby a rebbe can help fis student discover his ideological identity as an observant Jew. Only when the pasuk in Mal'akhi ("And He shall turn back the heart of fathers to the children...") comes true can the redemption come.

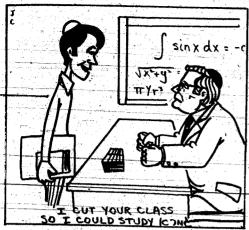
Ray Parnes then dealt with a major source of frustration at YU.

Sofer why he prayed for such a long time and thus lost valuable time for learning. The Chatam Sofer replied that the Talmud states that whoever lengthens his prayers will have his years also lengthened. Similarly, Ray Parnes observed one must have faith in Gd that if one takes out time to learn now either by entering the five-year program or numerous other ways, he will be granted extra time.

The conflict between the liberal arts tradition, which teaches, the value of a deventures and speculation as the means of discovering one's personality, and the y'shivah tradition, which tries to-inculcate a. Torah observant personality, was discussed as the next major obstacle. Ray Parnes suggested taking secular courses purely for their informational rather than inspirational content. If one is really interested in pursuing a field of studies, he suggested a corresponding increase in his Torah education to balance his pursuits in the secular field.

The last obstacle mentioned by Rav Parnes was the constant bombardment by the media of ideas antithetical to Jewish cultural values. Since ane cannot completely shut himself off from his environment, Rav Parnes recommended viewing all things in a highly critical fashion. He queted the Rambam in Hilkhot K'riat Sh'mah who said that the first portion of the Sh'mah was very important for it contained an acknowledgement of the omnipresence of G-d, the love of Him by all Jews, and the learning of the Torah, "which is a basic principle on which everything else depends," Rav Moshe Solowitchik "interpreted the latter passage to mean that everything depends on learning. Rav Parnes thus summed up by saying that one can resolve the conflicts that one is faced with daily only by making a determined approach to discover his Jewish identity and making a commitment to learn.

The Editor-in-Chief and Governing Board of HAMEYASER extend best wishes to Menacheni Stamler, Editor-in-Chief of HaMashkif, upon his engagement to Marsha Frolow and to Mendel Shapiro, Editor-in-Chief of HAMEYASER, 1970-71; to Betsy Klitsner.

Federation Lacks Decisiveness On Resolution On Soviet Jews

(Continued from Page 3)

such as myself, who are there as observers) drafted a resolution to deny Federation office and honors to apvone of its members who holds a high position in a company engaged in trade with the Soviet Union, unless they simultaneously apply all pressure to help ameliorate the situation of Russian Jews, and to get the ransom tax revoked. Obviously the resolution couldn't specify the degree of pressure that was considered to be minimally 'feguired.' But 'the resolution faultered on another man in about as high a position as one can get at Federation was on the Board of Directors of a company engaged in oil exploration in Russia. This news had the effect of splitting the Youth Caucus in two. The original sponsors felt that the moral position was unchanged by this news that, all the more, it underscored the fact that no positions of honor in the Jewish community should be granted to people engaged in trade with the Russians. Another group (towards which I leaned) felt sure that such a resolution would fail, and would only succeed in embittering and alienating those people economic power we must utilize if wherever they go, because one of we wish to help the Russian Jews. As a friend of mine said in reference to this man. "At his age, his eyes are more on the history books than the check books. We must convince him that he has the potential to be another Joseph, a Russians must know that this mark savior of the Jewish people." As of Cain will be recognized savior of the Jewish people." As was expected, the Resolution Committee rejected this proposal. Instead, it certified a rather standard resolution deploring the condition of Soviet Jewry, and urging people to use whatever influence they had in applying

Sefer Torah Sale

l'iarge Beautiful handwriting—Almost

Including silver ornaments Chobal Import Co. 21 Essex St., NYC 10002 GR 7-2310 or 228-1661

for sale

beautiful Sefer Torahs

2 small 3 medium

definition of what this pressure was, and how it could be most effectively applied was not made

This is more or less where the issue ended. The formal resolution meeting of the Federation's General Assembly was not held on the last day of the convention. Unfortunately, the preceeding evening Louis Stern, former CJFWF president, had collapsed and died at the banquet. The following morning a memorial result, the convention ended with no public discussion of the resolutions being held. score. The word was soon passed problem is now the extent to which around in husbed whispers that a these resolutions will be implemented. Unfortunately, resolutions are not binding, but are only suggestions. But the struggle for Soviet Jewry must be ongoing and constant. For example, an odd opportunity to get some publicity for the cause presented itself while we were at the convention. A
Russian boat delivering salt to
Canada was docked at the Toronto port. About forty of us strolled over there with a politely phrased letter to the captain. Two of our people who spoke Russian were invited aboard and spent an hour and a half speaking with the crew. The Russians obviously anticipate the eing discussed the men on the ship spoke knowingly of Biro-Bidjan, and defended the ransom tax before it had been mentioned or our letter delivered. But it is just these sorts of actions that are crucial. The wherever they go.

> In my next article I will relate what happened with the problem of aid for day schools, and my disappointment with eliciting the aid of Federation in the fight against the Jews for Jesus.

pressure on Russia. A precise The* Editor-in-Chief Governing Board of HAMEVASER extend best wishes to Jerry Lauterbach '72 upon his engagement to Sherry Ginsburg

Contribute to the SOY Cha ty. Drive, Volume in SOY S'farim Drive is already over \$15,000.

Projects Editor

A Matter Of High Priority

by Leonard Hirsh

"You must have these two Bibles with you when you leave the country," the Soviet customs inspector told me as he thoroughly earched my suitcase for oth bjectionable material. N objectionable Not wanting to cause any trouble over such matters. I attempted to bring into the Soviet Union only one religious article as a gift, a siddur which I carried in my t'fillin bag together with the siddur which I use every morning. Since the soldier did not discover my small "minchah-maariv" while he was examining my wallet, I decided to substitute the "minchah-maariv" for the siddur and leave the latter as a gift. I began to have second hts when my uncle, whom I was visiting informed me as I was preparing to depart that he noticed the words "two Bibles" written in Russian on the top of my visa. I immediately placed my "minchah-maariv" in my ('fillin bag, Sure enough, before boarding the trai to leave, the Soviet officials asked me to produce the two siddurim and I showed them the contents of my t'fillin bag. The scheme worked and I left the Soviet Union with a small personal victory.

From my three-day stay in Uzghorod and Mukatchevo, which located in the Zakarpazska section of the Ukraine. I learned of things I did and did not expect. In these two cities, where Jews and Yiddishkeit flourished before World War II, only traces of the past remain. The shuls Mukatchevo and Uzghorod presently house a department store and the local philharmonic orchestra, respectively. The only minyan in Uzghorod is a two-byshtiebl that schedules early services for such days as Rosh HaShanah so that the congregants can finish in time for work or classes. Kashrut is observed with great difficulty in some homes there is one shocket in the area, but in general, kashrut is negligible. With Jewish schools, or cheders, no that there still exists knowledge of any mitzvot-although very few observed. When conversing with me, my relatives and their friends would many times quote a Yiddish folk-saying that included p'sukim that began with "Why does it say..." or "It is written..." does it say..." or "It is written..." and other similar beginnings. Although delighted at first, I was sad to learn that this was, to a great extent, their only familiarity with the Tanakh or any Jewish learning. Yes, the siddur was an invaluable gitt, but it was like placing an ice cube in an ocean full of boiling water.

Leaving Russia for Israel via Budapest and Zurich, I travelled

the route many a Russian immigrant has taken, and which many more, with the help of HaShem, will take. Within a week after my arrival in Israel, I met a number of new Russian olim. Because of my late arrival on a Friday, I was forced to spend Shabbat in the small town of Savyon which is close to Lod. I tool a walk to a nearby neighborhood which I was told had been built for new olim from Bulgaria, Rumania and the Soviet Union. Though I somewhat expected what I saw, I was a bit shocked at the magnitude of the chilul Shabbat. Some of the new immigrants were in their bathing suits, coming from or tampering with their cars, while other's were engaged in a number of other non-Shabbat activities. Were these the same type of people that I saw the previous week? Was it this kind of materialistic life they aspired to attain when they risked their lives to go to Israel? If they sought more meaningful things, why then did they behave on Shabbat as though Shabbat was no more than a day off from work?

The following week I took a tour that included a visit to an absorption center, a facility that housed and prepared new olim to in existence, it is surprising adapt to Israeli society. The center

I visited mostly contained recent migrees from Russia, After listening to how the new Russian olim are provided with new apartments, given tax exemptions for a number of years, and provided with employment, I asked what action was being taken to re-acquaint (or acquaint) the olim with Yiddishkeit. An official answered that a lecture on Parshat HaShavua had been given on Friday mornings but because of the poor attendance had been discontinued. Yes, the olim 'must attend an nipan, but little if anything is taught regarding religious observance. True, this is a government-run facility and religion should not be forced upon anyone-but shouldn't the olim be ed to certain aspects of Yiddishkelt in a more significant way than a weekly lecture? Shouldn't they be reminded of what they have forgotten or be acquainted with what they have acquainted with what they have never known? Shouldn't they be taught what Judaism and Israel are really all about? Once they leave the absorption centers and enter society, they may choose whether to be dati or not—they should at least be given a choice, and not left account that they have the control of the country that they have the control of the country that they have the country to the country that they have they have they have they have the country that they have the and not left to assume that the only alternative is to aspire to be a member of a materialistic, member of a materialistic, pleasuristic society. A religious guidance counselor should be provided at each center to help acquaint the new olim with acquaint the new olim with Shabbat, and limudei kodesh The counselor would serve a function similar to that of an Israeli army chaplain, providing a religious outlet when one is desired or where one is lacking. We should persuade the M dinah, in conjunction with the Rabbanut, to facilitate the implementation of such a plan. Without this or any other similar plan, how then could an oleh make a fair choice when he does not know anything about one of his choices? With the prospect of thousands of new ollim from the Soviet Union coming to settle in Israel, this is a matter that must be

The Cantorial Training Institute presents the film "The Traditional Chironomy of the Hebrew Scriptures." in Riets Hall, Room 470 P.M. The film records an ancient technique of the Oriental Jewish communities, moving the hands to regulate the chanted reading of the Torah Rashi on B'rakhot 62a makes mention of this ancient technique utilized in Biblical cantillation. All are welcome

Yavneh presents a meeting

m'sibah this Thursday, December 14. during Club Hour (2:45-3:45

P.M.) in Rubin Shul Fred Mehl

will discuss legal sources on "Looking into the Future." A Yavneh policy-deciding meeting

and post-Chanukah

given utmost priority.

Chanukah Chagigah Here Stresses Soviet Jewry

(Continued from Page 1)

religious education in the Soviet Union. Hoping to receive Orthodox training in Israel, these people are

Rescue Fund partly alleviated this problem by building a portable Sukkah which visited many of the immigrant absorption centers. Ray Letterman asked for the help

of the American Jews so that the orely disappointed when they are housed in projects that lack s immigrants, who are yearning for religious training, can fulfill not basic religious articles, and the only the divine promise of Exodus, but of becoming the nation of G-d. facilities to teach them Yiddishkeit. The Russian Immigrant

; a m'sibah with refresh ments will conclude the hour. All

will follow

לזמנה. או הבהמה לא תחוור מדרגת השה, כי כוה את עצמו רחסה התורה הסדושה לדרגת הניטרליות. כי ביני על כבוד הבריות. שני התנאים מרמי תיים היתה במגע עם הקדושה, ממילא וים אולי על הדרך. איך להוחיר את תיא יחדרת מהקדושה אל דרגת פגול. האיש החוטא לחברה בריאה. כי הלא ומדלגת על הדרגה הניטרלית, שבה בעונש יש גם יסוד לתשובתו. ועיכ היתה לפני שבאה במגע עם הקדושה. רכי מאיר אומר אם ידגישו את הערך ברגע שאנו במגע במצוח הכל איכי של המלאכה - שהגוב לא העריכה. פת לנג ואי אפשר להיות אדיש או וע"כ גנב. ולא עסק במלאכה כשרה ניטרלי. מי שמסיר מעליו את האח" – עי"ו ישיבו אותו ויעוררו אותו ריות. את היכפתיות, הוא מנסה לעי לחיים נורמליים. ואילו ריב"ן חשב. שות את האי־אפשרי. כאשר קין אמר שעל ידי זה שיפגינו לפניו, שלמרות לה': "השומר אחי אנכו". כמה הוא חטאו התורה מתחשבת כו. וכבוד מטאיז הוא אמנם פחד לאמוך את הי הבריות שלו בא בחשבון כומן שעומי אמת. אחרי שעשה עול נגד הצדק. דים להענישו. ישפיעו עליו כזה שר אבל לא השקר כשלעצמו (= לא ידעתי) איכפח לתורה שכבודו הושפל. ואם הוא גדול מנשוא. אלא יותר מזה הוא אפילו על ידי עצמו. שלא רצה להיות אחראי בעד אחיו. ואפילו בזמן שמוכיחים את החוטא

אחריות, לידי לא־איכפתיות. עד ש" יוכיחנו אפילו כשמשתנים פנין מפני אמר: השומר אחי אנכי! ווומשה. לפי רבי מאיר משלם חמשה או תפעל ההוכחה תוכחה. בעד השור. כי ביטלו ממלאכתו, לפי האפילו אחרי מותו של החוטא מת־

700

החטא בא הפחד,

שעמים רבות התשובה היא אחידה נוסעים ל,שטוך. ומנוע לא. אם חולי אמרה שהמקושש חיה בלפחה א כים לסרם או למקום בידור אוור. הרי קיימות התאות מסוימות ואילו בשפון הביוור הוא חינם. כל מה שלב ושום האיכפחיות בועדת הכאח מוו.

> תיה נושאות תפילה חרישית: "הלאי ויבש מי מן נערי החמד אלו ויתחיל בשיחה" ולאחר זמן מסוים עולה הבעת יאוש על פניה. מיקרי הטרגדיה אף הם נפוצים ב-אלום הפגישות". רוב פרצופי הכנות הן מקרי טרגדיה ברר רים וכשכא בחור בפעם הראשונה ל־ שטרן הרי עולה על פנים אותה הבעת היאוש המפורסמת — נדפקתי". לכאן באתי ? ומיך הוא מרגיש עשרות מב פים נעוצים כו והוא מתחיל להתפתל באי נוחות. אך מכטי הנערות מהפי נטות אותי כעיני נחש ,תרתי משמע". וכשמבליח לבסוף להסתלך או הרי מתעורר בו חוש מווכיסטי ואנו מוצי אים את גיבורנו חוזר לאותו מקום. וכעת אנו מבין מדוע פני חברי מ תים מיאוש וחוסר אונים. אך לאומת זאת הם טוענים שבאותו שדה קרב

בין שני המינים' בכל חות יש. ביש

בצועים".

הצדק וחוסר (ויקרא ים יו) — מוכרחים להתחשב יהרותי־חינוכי. ברוח הנ"ל: הקדושה הביאו אותו לידי הסרת הד. ברגשות החוטא שלא לביישון "יכול הבושה ז ת"ל ולא תשא עליו חטא"

> הוכיח את רבי עקיבא. על שגילה מי ישראל כרציון" היה המקושש. ואלו דבריו . בין כך

אותו" (שבת צה ב). אם התורה לא העולם, עיין הראב"ע והרמב"ן – תיה לרבי עקיבא לגלות עד כדי כך הוא כבור הבריות. האיכטתיות

חפץ קיים בשטרן. רצונך בקומדיה אר איכפת לנו איך אדם מישראל תופס -רד לשטרן. שב הסתכל ב- את דכרי התורה. אם בצורה חינוכית. המת העובר לפניך והרי לפניך מיקרי ועד כמה שאפשר ראציונלית. או כ־ קומדיה ומספר מקרי טרגדיה, הקר צורה של יקוב הדין את ההר. הגם מדיה מתחילה בדרך כלל בצורה אחיר שמבחינה הלכית אומרים בספרא (ק־ רה. בתורה זו או אחרת עוברת באולם. דושים פרק י"א) שיחסו של היהודי חרי היא חתרת כדי להשיב את ה- רצרי והראוי הוא כבנבואת הושע (ו ג) אחרון. וכל כך למהו קשה לי לענות פתון למקומה ועוד פעם תראה אותה. שנדע ונרדפה לדעת את הי. כי על כך. פרויד בטח היה מספר לכם ורכו רעשני מלא עשן סגריות ופס" (תראביע, שם). נוהנראה שיש ללמור אח מידת הפסימיות שבי בלימורי חד פום קולני מאשר בחדר שקם ומבודר. חכמת אומות כי למה לא ילמד החכמה קירותי כהסטוריה של עם ישראל. ולא רק זאת אלא שבחורה זו כנראה שהיא מן הש"י, שהרי חכמת האומות שמשום מה אין עיניה נתונות (המהר"ל מפראנ. נתיבות עולם. נתיב כה ממושך. הלומד דברי ימי עם יש" תבה פרסומת זו על ידי יהודי. בספר אלא נטועות בסובב אותה. מי התורה. פייד). ואם «הרקחות והסבר דאל, וההופך לתלמיד הסבל הוה אינו אל נא נשכח כי מטבעו אין היהורי על מנת להחריבה. לא פעם הבאיב

העישון למה:

כרוך את ממונו מאכד. ורואה אותי עולה כאד : סיגריה. סיגר, ומקטרת. איזה הנאה כה מכוערת.

אבל את עצבי הני מכלה. טפש חסוך הכסף ולך לרופא: שי. העישון הנאוה והכבוד. ומה לנפלוותיכם? שמדו משוד!

לא יהיה בי סרסן. כי שומר ה׳ שתאים: חבר. אל תהא עד כה עקשן. שהרי למועטים נעשים נסים

צשה חשבון, זהיה פקה. לדבר אי טעם ולא ריח: הרגלים כאלה הנה כולם. מוציאים את האדם מהעולם.

ויותר לפנימיות התורה. ונפשו מת- שהקביה הוא כל־יכול וכר. עליהם לה־ בור. – וכל אדם שהשיג דרגה מסוי חילה להרגיש את הקירבה לאתערותא בין ולהשיג שלא לעבוד אלקים אחרים יימה. במילי רשמיא ובמילי דעלמא. דלעילא, הלא על ידי זה תצמח הד ושלא לחמוד מה ששייך לאחרים וכר. נמצא ממילא בתפקיד זה — הוא ב־ דהות רוחגית והאדם יתרוקן מהערטי זו היא המטרה העילאית. הגם שבין מגע עם המצוה, הגדולה החאת של לאית והדיקנות המסוכנות וימצא את כך וכין כך עליהם לקיים את המצחת התהשבות עם הזולת. במצוה של איכ־ דרכו בחיי התורה. כשלוב החיים ה- כהב"ל. ז"א: הדברות נתקשרו עם ה- פתיות. והלא אנו יודעים את זה מה־ יומיומיים. שישמשו לו כלי קיבול בי עלא". כדי לרמו על הגישה החינונית. נסיון. עד כמה אנו נפגעים אם אחרים הגשמת המצוות. ורק שביעות רצון כי אם תדע שאנכי ה׳ אלקיך אדישים לגורלנו. דהיינו שלא איכפת שכואת מבטיחה לנו המשך. ועל כן ויוצר כל. איך תעבור על: גזילה ואיך להם.

איכפת לנו עד למאוד. שהחינוך הי תעיד עדות שקר. הלא עיניו משוטטות המורה בכיתה עומד לפני העימות שלם יהיה בדרגה עילאית זו שהשר- בכל ויודע את מסתרי לבכך. הממנו הזה מדי יום ביומו. למרות ועל אף המסורתית לא תנתק. קולעים ומפניו הסתתר: וכה הצו מלוווד הט המספר הגדול מאוד בזה דברי הרב רבי שמשון תכלות פנימית. שכלתנות. רצון והשריש גם מקום לחינוך אינדיבידואלי. דפאל הירש כהסברו את ההבדל שבין תוקקות למלא אחריו. וכל אלה הם חינוך־איכפתיותי. אין המורה צריך המונחים: "לא" – "אל". שמבחינה חלקים יסודיים של החינוך. רבי שמ- לתהות רק על קנקנו של המלאי ה־ הלכית אין הבדל ביניהם. ששניהם — שון ר״ה מסתייע ממשפט שלמה (מ״א רוחני של התלמיד. אלא אולי בראש לא תעשה. אבל מנקודת־מבט מסורית ג כו־כו). שהאם האמיתית צעקה לפני ובראשונה על הגישה ועל היחם של לא איכפתיוו. קין חטא. בגלל - ומצוה מן התורה היא לחומיח יכולים להפיק מההבדל הזה לקח השומסים והתחננה: "והמת איל תמיי התלמיד. הברת פניהם של התלמידים תוהו". כי לא יכלה לשכנע את השופר תענה בהם. ופניהם של חניכים מאור

בעשרת הדברות אינו נוכר אף פעם טים 'מצדקת טענותיה. ע"כ התפרץ שרים הם השגרירים היעילים כיותר הביטוי: "אל", אלא כל הל"ת הם כן ממנה כאב־האם בדרישה הקטיגורית לדרך החינוך שהם מקבלים. אי־הצלחה "לא", והטעם לפי הירש הוא שהמונה אל להמית את הילד. והגישה הזאת במבחן. או חוסר ידיעה באיזה ענין, האיכפתיות שבחורה. מתבטת גם (ערכין מד ב) ורק על ידי האיכפתיות אל —שלילה גמורה, צו מוחלם. ללא של האם האמיתית שכועה את המלך שהמורה עוסק בהם. אינם מבליטים בצורה הלכית אחרת. בדין של ארבעה נוכל להחזיר את השני למוסב. כי רק כל ניסוי לשכננו אבל ה.לאי מביע שלמה. שבמכמתו הכיר ביושר דבריה, עוד את כל התלמיד. כי אחרי טיפול את הדרך החינוכית. שאתה בעצמך ובפנותו אל עושי רצונו אמר: נהמת כל־שהוא בתלמיד. מחוץ לכותלי ה־ אחרי שחונכת כראוי. תבין מעצמן לא תמיתוהוי. זאת אומרת שוכנעתי כתה. יתפן שתתרומם תדמיות של רבי יוברו משלם הגוב ארבעה בעד השבים בו – הגם שיש גם צד משום ותשתכבע שאין לעשות כן. ועל כן (=חובתי על ידי דברי האשה) שאסור אותו החלמיד הנכשל פי סאה. אם לא למעלה מזה. תפקיד המורה להיות יקרא דחיי – ורבי יהודה כן כתירא נרמו זה בעשרות הדברות. שהכוונה לנו להמית את הילד.

הסופית של נותן התורה היתה שאחרי. המושג של איכפתיות. והחינוך לקי מדריך וגם מורה, המדריך שבו מסי שהעם ראה את הגיסים של יציאת ראת האיכפתיות הם לדעתי נקודת תכל לפני ולפנים כנפשו של הצורבא־ פת פושים העודבו שאלה זו נשאלה ובין כך אתה עתיו ליתן את הדין, מצרים = הלא על כן פתחילים עשרת התרופה של כל הישיגינו. הכל תלוי מדרבנן הצעיר שלפניו. והפורה שבו ועמים רכות במסררונות הפנימיה, אם כדבריך התורה כיסתו ואתה מגלה מדברות ביצית מצרים הלא בכריאה בהה האו הגדול. וכל יספי ליה כתורא ורק בשילוב שניהם -מי שנמצא בתפקיד חשוב ביחסי צי- תושגנה המטרות.

כפי שרבים ודאי יסכימו אתי וכפי

המצב המיחדר של יהדות ניו יורק שביון לינדסי הינו היספוס המתאים יים אות מוני מנט וה הוו היים בידת בי התבמות ובעבור זה לבדו כי היתה לי ילדות קשה ונוראה עם השתנה ללא ספק. בעבר היו היתודים ביותר להצגת אופןרטוניסט פוליטי. השעם היא מתישבת כשספר בידת כי זה סוד כל התבמות ובעבור זה לבדו כי היתה לי ילדות קשה ונוראה עם השתנה ללא ספק. בעבר היו היתודים ביותר מעמידה פנים כלומדת מה יש. אסור נברא האדם. רק לא יוכל לדעת את בעיות מניות וכר. הרשו לי לומר לכם מרוכנים במנתמאן. כיום יושבים הם קשה מאוד לנחש את צעדו הבא כי ללמוד ב-שטרך: אלא שמתימה הדבר ה' עד שילמד הכמות הרבה שהם כמו ולהבטיחכם כי היתה לי כ"ה ילדות בברוקלין וקווינס. מה קרה: מדוע עורו מתחלף שבעתיים במשך יום אחד. שתלמידה חרוצה זו העדיף ללמוד כי סולם לעלות אל האת המעלה העליונה- נפלאה. ואני מעדיף, אם כן, לחלות עובו הם עת מרכו העירו הסיבה, אדם אשר מחליף את מפלותו לדעתי, פשוטה וברורה עד למאור. לרוב לרמאי ונוכל חצני מצטרף ל־

נוכיר לרגע את הפרסומת המפורסמת דעתם. בטוחני שאין עם אחר בכל העולם לסיגריות טריטון: "אני מעדיף להלחם בעבר רדף לינדטיי אחרי הקהילה פחלת (ורבות הן הפוזלות בשטרן). ג"כ מהש"י שהרי נתן להם מתכמתר" כולו אשר סבל כה הרבה במשך זמן מאשר להחליף". אין ספק כי לא גכ" היהודית בניו יורק כדי לוכות לתמיי

ושב עם מי מי מדבר עם מי ושפי חות" מאמשרות לאדם לחדור יותר יכול להמלט מתוצאות לימודיו ובהכרח אוהב לעמוד כנגד ולרוב הופך הוא לרגשות רבים מבין היהודים בניר מגיע לדרגת פחד מסוים המחדיר בו פניו לאחור ומרים רגליו. אין זה פחד יורק וכאשר התנצל מפחד איבוד קוד - הרושם הבלתי לותהים, סלחו לו היהודים ושכחו. זהו זוחי פראגויה – הגם אויביו – מעין חיות טרף כדוג" נמנע שהשאירו בו אלפיים שנות גלות טבענ מת הנאצים. היות והרגשתי הואת עד וסבל. והנה יהודי מנהאטן מצאו עצמם שאדון לינדסיי הנו בוגר ייל. ובעל שויה להיות מעמטה טוביקטיבית על עומדים במבחך עם חדירת הכושים מראה נאה -- ודאי קשה לנו לומר תת הכרתי ייתכן ואמצא קושי להסד ושחומי עור אחרים לרחובות מנהאסן, לו מה שכלבנו.

ביר את דברי. אך אשתדל להיות עד הרימו חפציהם ועברו לברוקלין יר עתה. לאחר שנים של חווק הברית

היהודים בניו יורק כמו כשאר ה" שורש בברוקלין וקווינס. הם הצליחו לפורסט הילס" כבעייה אחרונה אשר קהילות היהודיות ברברי ימי עמנו. בעיה ייפה כאלו להשלים ולקיים את חפתור את בעיית היהודים. לאחר ש גרים בגיסאות. תהינה הסיכות אשר דברי הנביא ירמילה כנו הם כתים פגעו רכים בקהילה היהודית כאושן תחיינה. כין סוציאליות. כין דתיותר יפים, הקימו משפחות. בנו בתי כנסת פיזי נגשת האדמיניסטראציה לשלב שוליטיות או כלכליות. עוברה היא כי ובתי מדרש – בקצור מעין גן עדן השחרון – פגיעה ברוחה של הקהילת.

בינוני, (ולפעמים אף למעלה מוה). והנה כיום הם מותקפים שוב. חד שהיא על מנת לבלום בעד אויבינו את מקבלים חנוך רחב יותר משכניהם תוקפים רבים הם. מהם גלווים ומהם נסוננם להחריב את קהילתנה הגיע ומתחברים לאלו בעלי אינטרסים דור חבויים בצילי בנינים גבוהים והדורים הזמן כי נשתחרר מן הרגש המוזכים הנושאים שלטים מכובדים. לא רק הי שהיה לחמנו במשך שנים כה רבות.

משתדלים פחות או יותר (לדעת רכים תוקפים כי אם גם ראש העירייה ככי וארשה חשניה – לא תקום!

כידוע קיימים שני טיפוסי אנשים דתית ולרוב מתיישבים הם במרכו לי מאוד להוכיר את ראש עיריית ניר אור שניה חראה אותה שוב. הפעם להלכה הוא בכחינה גאפשי, מה אעשה בעולם: האפטימיסטים והפסימיסטים, רוחני הכולל כית כנסת כתי מדרש יורק מבלי להביע דעתי אל אישיותו. מיא לוקחת שתון החוצה. כעבור שניה ואבי שבשמים גור על כך", אבל ה" אני לכשעצמי שייך הנני לסיפוס ה". וישיבה קסנה אי שם.

את ההכרה כי לא המסוכבים אותו כמה שאפשר יותר אוביקטיבי בתקווה קווינם. כי תשאר דברי בסבלנות.

היתודים שייכים משום מה למעמד ה" עלי אדמות. מים לשלהם.

מאת: צבי כלום – פחות) לשמור על הוותם הלאומית- בודו ובעצמו – מר ג'ון לינדסי. קשה

שאחרים היו צריכים להסכים אתי הרי

כתה הפוליטית. כיום רודף הנו אחריה עם סלחני אנחנו. מה עוד

בין לינדסיי האויבי הקהילה היהודית שניהם עברו וכינתיים הכו היהודים בניו יורק. מסתבר כי הועלתה בעיית הגיע הומן כי נקום ונלחם בכל דרך

בנוסף לזה מתברר כי היהודים עדיין כושים והפורטו־ריקנים הינם בין הר עצמה!

חמרור הערבי

עמוד ב

(Continued from Page 8)

מוב עשה הרמטכ"ל דוד אליעור אל לפרבים בלוב לבטח מאמרוו בעצמם ובכסיסיהם שם, צה"ל אף יוכל לכדאפי להגיע לשם. הזהרה זו לאחריהו להוחרות והפעולות דומה שביצעו בשבעות האחרונים בסוריה חמאמנת ומפעילה את חולית האלי פתאת. אף על פי שצה"ל הכחישו את הידיטה שצטרה של ישרצל בהפצצות הסורים לא היו קשורות בכלל לחטיפת המטום הגרמני, רבים מיחסים פעולה זו כהתקפת נגד או מעין תזכורת

נראה לי. שהשבחים שהרעיפה ממשלת ישראל על ממשלת מערב גר־ מניה לאחר הרצח המתועב במנכן היו מיותרים לחלוטין. אך אל לנו לשכוח את מעשיהם החוורים ונשנים של הגרמנים ימח שמם. וטוב שנאמר תכתב כי ההסטוריה חוזרת על עצמה. אל לנו לחיות באשליות שאכן גרמניה השתנתה במשך עשרים וחמש השנים השחרונות. מעשה זה של שחרור המרצחים היה מעין תודה או יותר נכוד ...מטרת הלחי" שהנחיתה ממשלת ווילי

לסכום אוכל לומר שלא גבורתם של החוטפים, אלא פחדנות הגרמנים היתה בעוכרם והיא אשר תרמה תרומה כה בדולה להצלחת המבצע. ומי יודע אולי באמת היו שני הצדדים מעונינים כה הו הגרמנים והו הערבים?

המרצחים כאשר הם. לאשייהצבא והממשלה הסורית.

בראנם על ישראל.

צדה ב-אי. מ. סי. מאת: רופה תרדר

> עשהים דקות להכין. בבוא המורה ברכבת: וכשרק אחד השיעור מביו צבודת המורה נמדדת. בגלל מה ראש המורה. במעם ולא נראה: מפני ששיעורו עכשיו לומד. סבה הגיונית שלא עומד.

מורי מורי בשר לי היום למה שיעורך נורא ואיום ? חשבתי שלבני אדם יש מצפח. אכל למורה. זה מתם לא הנח.

פתאום יש הכרוה ככיתה. לאיזה תלמיד אין שיעורים" ווו ורושם המורה בחוצפה יתירה. חבל שהיום טועים הערכים.

m'a x

צפיתי לליל כי יקדר על העיר צפיתי לשכוח אורה המחויר חשבתי הבוקר אחר יאחר לזרח. ושוב כעורו לפור.

יעם חושך. עם צאת כוכבים עם העלות הנורות על שלטי הגיע קולו מבין בתי ההמוז קולו של צרצר יתום, אחרוו.

אפף שחור הליל את עיר הערים. נדם הצרצר – נסתרתי אני מפחד הליל ושפיכות הדמים. קדרה ואת העיר -- גלות העמים.

צפיתי לבוקר כי יציל את העיר לראות ולנשום זוהמת האויר חשבתי כי ליל הפחד יסתיר. אד מחד הליל רוחי כה מסעיר.

המשכיף

הניתון הרשמי של בית מדרש למורים ע"ש אלישבע מיכאל ישיבה אוניברסימה -- ניו יורק, ניו יורק

מערכת

ישקב לוקפנברג מנחם שממלר

עורד מישנה עורד ראשי לצחם נולדברנ

אלון שמרן עורד אחראי סגו עורד

> צבי ברקוביץ מייסד העיתון

מערכת משנה

צרום וחרני שמשון ריצמון מורד מסכומי עורך ניהול ועסקים חרים שניידר צבר מורביה

עורך לענינים מיוחדים עורד מחקר ש. מרמלשמייו בחלפת בחל עורד דפום

מאת: יוסף חררי ירושלים. ירושלים. עיר דרהבא

אמיצים ומסורים סללו את הדרך. ולא זכו כולם לראות את הערד.

אמריקאי נתוק בעלייתי הייתי. כל הכבוד לעם צעיר וחי.

חויה

כמה שלימה ומושלמת היתה,

שנתי בארצנו - ארץ קדושה:

משפחתי, טיולי אווירה טהורה.

וכנגד בולם לימוד התורה.

הישיבות והכותל. קדושה יתירה:

אחזה בנועם זיוך ישראל, מקווה כשרה שבחר פה האדל: הוי! איז דומה לד ירושלים. בעיר ואם מספקת המים.

וביורדי יהודי. שבחי הארץ הגיתי: מה רבו מעשיד אדורני".

העור

אותו גוף שהם כה גאים בו.

למערכת העתת.

מדה של צדק אינו יוצא מגדרה גם כלתי נפרד ממנה הכל איכפת לו. משפט": ברגע שהאדם רואה איוו ומצוה נודרת מצוה תיכף לקוושה לא לאהבת החלה. דע"ב הההירה ה" אין ניסו ליות ביהדות: ההפך מניטרליות.

כשנה שעברה עשה עתון המשקיף היסטוריה. כאשר תפוצתו הרחבה

תלמידי המכללה על שם אלישבע מיכאל תמיד גאים בצביון המיוחד

הגיעה לאפס טפסים. שאלו אותי מספר חברים האם יצא המשקיף השנה: הוא

אמנם יוצא – אך – המשקיף, העתון הרשמי של המכללה על שם אלישבע

מיכאל. יוצא השנה כנספח דל של המבשר. העתון הרשמי של ישיבת רבנו

יצחק אלחנן. ויותר מזה. העתון כמעט ולא הופיע השנה כתוצאה מחוסר כח

של המכללה וכן נאים הם בסוג התלמידים המצטופפים כין כתליה. אך בעצם

היכן הם אותם תלמידים האם עושים הם דבר למען גבוש צביון זהו מדוע חייב

העתון הרשמי של המכללה לבקש עזרת אחרים. מדוע יש להמבשר צוות

עובדים של 80 איש ואילו להמשקיף צוות של 4 אנשים. הריני פונה כעת

אל גוף תלמידי המכללה ואל מורי המכללה לנסות ולעשות דבר מה למען

המכללה -- השתתפו כאופן פעיל בהוצאתו. כתבו מאמר או שנים. והגישו אותם

אם ברצונכם לראות בהמשך קיומו של עתונכם הרשמי המיצג את

אדם ואף אני לא הסכמתי בתחילה לקכל עלי את משימת עריכת העתון.

לדעתי המחלה האנושית הגרועה ביותר והיא היא אחראית בעד כל התבוסות

והכשלונות של האנושות כולה. איזו חוקה של איזה עם יודעת על צו בדוגמת: "לא חוכל להתעלם" (דברים כב ג). "הוכח תוכיח את ע" מיתך" (ויקרא יט יו) ז מהו פירושו של הלאו: "לא תוכל"? הלא יכתן ששום אדם לא ידע על וה. אם אתה ראית אבדת אחיך או לא. ומדוע ה" תורה אינה אומרת: "אל תתעלם"! סגבון חות הוא האין ביטוליות ביהי דות", דהיינו: ברגע שיהודי בא במגע עם איזו מצוה, בו ברגע הוא נעשה חלק בלתי נפרד מהצו חזה. ועל יסוד

תודה רבה

מנחם שטמלר

עורך ראשי

כח ביחירתו הוא יכול לפעול כחיוב או ולמה מצאנו כל זאת ואיה כל נפלאר התתצאת האיינורמלית. ממש העלי הדב דיקר מאיך הרשקוביין בשלילה אבל לא לנמרל את אצמה מיון אלא להיפך אמר לו: "לך בכוחך טבעיות. הניכרת אצל הנוער הכל" תעוות את הצדק מרוב אהבה לוולתן למשל: אם יהודי רואה דרך החלון מאת יעקב שילק הדין איזה כת? ככח ההגנה על העם. עולמי — יסודן במה? מדוע הנוער — ענין לפנים. משורת הדין, שייך שיהודי אחר וקוק לעורתה כו ברגע הוא במגע עם המצוה (≕השב תשיב

בוה, אלא הקביה הכרית את הנביא החרכב: צדק־קדושה־ברכה, ובהעדרם, אירוציונאלי לעינו המוגבלת של הי לאחיך, הקם תקים עמון ואינו ניטרלי עולה על המושגים המוגבלים של יציר באם ששלוש אלה לא יעשה להם. הי אדם, הוא ראציונאלי במקורו, כי מקור יותר, אינו יכול למשוך את ידר ולא" מור אין לי עסק בוה השאר ניטרלי. מקורו טהור (איוב וחבריו).

אלא יכול לפועל בצורה תיוביה. ויעזור וע"כ סומן בתורה (בראשית יח יט) האדם - מרכז הבריאה על כו ביהרות האדם הוא תמיר לחבירו, ובאם שלא יעזור אינו נים" איש הצדק הוא ללא־פחד. לאיש הי לעשות צדקהי. הצדק הזה הוא רבי במרכו, החיים כפופלם לו ופתרכזים רלי אלא שלילי. דוגמה הלכית אחרת: צדק אין על מה להתחרם ולהתנחם. אופקים, אבל עקרונית הוא מבוסס על מסביבו. הוא יכול בכל עת, בכל מקום, אם יש לאדם בהמה ברשת הנכנס כי מה מובנה של קדושה? הכנה חמיי שני יסודות: הוא מגיע לכל אדם התא לקדש את השם ולקדש את עצמו, האמר: בהמה זו לקרבן, מה הו בעצק דית. מוכן ומוומן. כמו שהיו מוכנים נוגע לכל ארם. ואובת לרעך כמוך ולהעלות את החיים. כאשר הכהן הגדול עשהי בלפני כן הבהמה הואת היתה שמשה רבנו היה מוכן אח"כ כל יפי – זה ספר תולדות אדם (ספרא ים (=היחידה האנושית) נכנם לקדש תי ניטרלית. לא היתה קדושה לקרבן וגם ומוזמנים בשלשת ימי הגבלה, וכמר יון, לאחוב את חוולת על כל שני קושים (=יחידת המקום) ביום זו לא היותה פסולה. בי עוד לא היותה חייו. אדם קדוש הוא תמיד מוכן, הוא אותיו כמו שאוהבים את עצמם. זהו כפורים (=יחייות הומן). ווצה, את שם במגע עם המצוה. כרגע שבעל הבהמה כמי פנקס פתות. הצדק והקדושה הולי צדק ולא לפנים משורת הרין. מגיע המשורש בקוושה ובשתרה (ביחידת אמר: בהמה זו לקרבן. הוציא אותה כום שלובי זרוע. כי רק חיים המלאים לו אותו הצדק שבו אתה מודד את האלקות) — בו ברגע נתמזנו כל חלקי מניטקליותה. והבניסה לדרגה של קדר

כ״ה י״ח), ללא פחד. (Continued from Page 8) = התנקשות בין ה׳.אנוכי׳ ובין ה,לרעד׳. ברכה: ויברך אלקים את יום השביעי תורה לא לישא פני דל (ויקרא יט טו) איכפתיות ברגע שאברהם ראה איזה אי־צדק ויקדש אותן. וכמו ששבת היא גולת ולא להדרו בריבו (שמות בג ז)! אל הלא - איכפתיות. או הניטרליות היא מדומה כלפי אנשי סדום. שזאת היא הכותרת של כל הימים. וכל הימים פגיעה בשותפות הנ"ל. מר הפחד ממנו הם תוליות בודדות של השרשרת ה"

ודרש כביכול מהקב"ה שיתגלה במלוא קדושה הנקראת שבת. שע"כ אין שמות צדקו, זאת אומרת: ה־לועך פנה אל לימים אלא הם נקראים על שם השבת. האנכי, בנאון של קדושה דרש אב כך בוכת השבת וקדושת השבת הן המון גוים משופם כל הארץ שיגלה התוכן האמיתי של כל הימים. רק כ־ לכל העולם את צדקו. כי חלילה ל" מקום שיש צדק יש קדושה. ורק ה" המית צדיק עם רשע. והיה כצדיק הרכב של צדק־קדושה מביא ברכה. כרשע 1 הלילה לך 1 זאת היא המורשה לסיכום מהי הברכה האמיתית ? שעבדי הגדולה שהנחיל אברהם לביתו אחריו. הם ולא עבדים לעבדים. שחיים ללא הקשר שבין היוצר והנוצר. האחריות פחד כי המצפון הוא טהור. אין ברכה ההדרית. נצחון הצדק על האי־צדק. גדולה מור! כל העולם שלנו שרוי כי אינפון לו ליוצר מה שנעשה בנוצר. בפחד גלובלי. כי חיי הדור הם נבו" האדודיכול. שופט כל הארץ לא זעם כים ללא כל תוכן טהור, ללא כל על הפרקלים הגדול. וכמו שגם המלאך קדושה. ללא כל צדק. וממילא ללא לא התרעם על גדעון. שהתפלא ואמר: כל ברכה!

בם על הנביא יונה לא כעם ה'. כי מתמרד! כי הוא מלא פווו. הוא נבוב לסוג אחר: עיין בים ל ב חלה דרש את כבוד הבן. ניש צדק גם הוא התרוקן מהמושגים האסיחיים של יואם לפעמים הצדק האלוקי נראה בנו לה עוב עמו. חשב חשיבם להכנע. כי אוניברסליות הי. כבוד האב, פחד לוקח את מקומם.

> במיו. שצדק הוא דדן הי: עושמרו דרך הי קדושה פירושה: אי־פחד.

צרם מאמשרים חיים במחים: ועשיתם עצמן. וחוצדות אדם — כל אדם. הי היצירה עם יוצרם, חוד גרלו של הי שה. ואם הכתן אחיכ מפנג את הבהמה את הוקתי ואת משפטי תשפרו ועשיתם צדק הוה נוגע לכל אדם. עיכ המצוות יום הקדוש. כד מתבלטת ההתמונות על ידי מחשבת חוץ למקומו או הוץ אחתם וישבתם על הארץ לבסוז (ויקרא הרבות שבתורה למדוכאים. אך קנהי הכלילה. האדם מעודה בכל, חכל חלק

בית המדרש למורים ע"ש אלישבע מיכאל

ישיבה אוניברסימה, ניו יורק.

£'4-

קצינים מצריים משמשים מדריכים ראשיים במרכז אימונים והדרכה של ארגוני הטירור הפלשתינאים בלוב. במרכז זה מצויים כאלפיים פלשתינים – על כך נודע במנכן בעקבות התפקיד החשוב שמילאה לוב בפרשת שחרור שלושת המרצחים.

שלושת המחבלים הרוצחים ממנכן, ששוחררו ע" שלטונות מערב גרמניה. תמורת שחרור מטוס "הלופט" אנוה" אמרו ב־30 לאוקטובר בטרופולי, כי הם כמהים (רוצים) עתה לצאת למבצעים נוספים נגד ישראל בכל מקום בעולם - עד למוות או לנצחון."

ארבע צעירות יהודיות נעצרו באחרונה בסוריה וגורלן לא נודע. אמהותיהן, שבאו למשטרת דמשק. כדי להתעניין בנורלן, הוכו על ידי השוטרים וגורשו בגסות. ממקורות יהודיים בלונדון נודע כי הצעירות נתפסו לא הרחק מהגבול התורכי בעת שניסו לברוח מסוריה.

סרגיי גורביץ – פיסקאי – מתמטיקאי יהודי ממוס־ קבה. הגיע ב30 לחודש אוקטובר לישראל יחד עם קבוצה בדולה של פולים שהגיעה במטום אל על מווינה. גורוויץ מראשי הפעילים למען עליה לישראל במוסקווה. עלה לישראל מבלי לשלם כופר תעודה.

יותר ממאתיים אלף יהודים עלו לישראל מאו מלחמת ששת הימים. 40 אחרו — מאירופה; 25 אחרו — מאסיה ואפריקה: 17 אחוז מהאמריקה הצפונית: 13 אחוזים מא" מריקה הדרומית ו־5 אחוזים מדרום אפריקה.

בטקט שנערך ב31 כאוקטובר בלשכת השר המשטרה בירושלים, נתמנו תתיניצב שאול רוזוליו למפקח הכללי של המשטרה. לסגן המפכ"ל נתמנה נצב אלי דקל שכהן כראש ענף מנהלה במטה הארצי. תת־ניצב מאיר נובים נתמנה לתפקיד ראש אנף ארגון במטה הארצי.

המרור הערכי נחל

ועמם נימניתי אני.

יוצאי השואה. אך לאחר שנים נתרכרך לא מלחמתה של גרמניה הפרארלית -הזעם כליבי, עד שיום אחד בעת בטרוריסטים. אלא מלחמתה המשחקים האולימפיים שוב נתחלחלתי ישראל. נשפר, כמו שכתב משה שמיר במאמרו

ממשלת מערב גרמניה. להניא אותם מלעשות שגיאה כה ואתה כל יהרות העולם. אך היו אלה חמורה. אך הם כשלהם מטרה וחידה אשר לא נודעועו ממעשה כנועה זה העמידו לפניהם והיא: להפטר מהמחבר לים היושבים על אדמת גרמניה ואשר לא רכשתי אהרה נחימים לסדרי בסחון מופרוים", ובזה

מיוחרת לגרמניה, מאחר שהורי הם מפריעים לעסקים הפורחים. והרי זו

ונודעותי למה שהגרמנים כינו: ניסיון כל אותם צעדים שנקטה גרמניה הצלה שלא עלה יפה. אל לנו כיהודים בשבעות האחרונים היו רק למראית ליפול שולל לאותם גרמנים אשר היו עיך, עניין הסוואה. והרי היו צריכים הראשונים שפתחו כאש על אותם להראות לעולם שהם נלחחמים כאיזו מרצחים ושבוייהם. והרי לא היה זה שהיא צורה בגרעין הפלשתיני החדור אדם מה שנוגע לזולת השעשועים של משחקותם הספורטיי בלייוצא מן הכלל צריך להרתם את דכריהם היה זה שברי. יביים שיהיה כל יותר למאמא כלי למשומה זו של חיסול טושאלי של קיני אי הצום נילה את הצדק

(Continued on Page 7)

במ"ד, יום שלישי, ז' מכת, תשל"ג • ברך 6, נליון 1

ישראל ! האם עליו לתפוס את מקום פורסיגזים באמריקה הדרומית (ל־ להחרפת) המערכה. הסיבה היחירה שעבר לגרמניה. גרמנים אלו הכרחו לאורך ימים זה עם זה. לא מעלה ולא איושהוא שוביניום גרמני על אדמה מום יסורים לנוגעים בהוצאתו לפעל. מוריד אם יחלק השטח כך או כך.. או שלדעתם היא פולנית. אילו סדורים ימצאו בשביל עם זה או

עם שאף הוא כמותם. שאף לממלכה תושבים. הפתרון הראשון נראה כלתי על אדמתו.

לא משנה כרגע.

הצעה צנועה לשלום

מארו צבי ארני עצמאית בא"י. על כן השמידו מציאותי כפתרון הערבי המקורי. לי מהי מטרת השלום שאליו שואפת ומשמידים המתיישבים הספרדים וה־ פתרון השני מספר שלבים.

הפסקת האש תנכחית בזאת שכאלו אחרונה ביחור בברויל) את האוכלוסיה. ראשונה. על חעם היהודי בישראל יהיה יותר תמידי (שהרי נושפנקת האנדיאנית, אין הלבנים יכולים לסבול להחלים על גבולותיו. שנית. פינוי כל המלה והחווה של "שלום" וראי עליהם את התקימותם הנוספת של הילדים הערבים הנמצאים בתוך נבולות אלו להראות אם לא על בצתיות או על ואפילו תוא זו עלובה וופנית כיותר לשטחים מחוץ להם. שלישית. על תקופה של לפחות שקם מלחמתי), או משום שבאמת מענתם לריכונות היא מקומות הישוב החדשים להיות ל-אולי מטרת השלום היא ליישב אחת הצודקת. ברור 'שאם אין עוד אנדי פחות שווים כי א. פוריותם ב. גוד-ולתמיד את אותן הבעיות שלא התירו אנים. או אם מספרם קטן כדאי איבוד לם 1. דיורם ד. שירותיהם ה. אקלימם. צד כה לישראל ולאומות הערביות חשיבות. עוברת בעלות הקרקע ליושי למקומות הקודמים. רביעית. על המפ-לחיות יחדיו כשבנים ולדאוג עיקרית ביה הנכחיים. למטרה זאת פועלים נים לשלם פיצוי כספי שעליו יסכימו להטבת מצבם הכלכלי־תברתי של אז־ לבני ארצות דרום אמריקה בכל מרצם. המופנים. תוצאות תכנית זאת יחיו: א. רחיהן: למרות שברור לכל הנוגעים עם אף שבהסתחסדות מרובה הם מצדי כיסוס מדינה יהודית בתוך שטח יהודי בדבר שהאפשרות השניה היא זאת דים בארצות אפריקה השתורות בעמי טהור. במלים אחרות: מולדת יהודית. שעליהם לבחור מה. עד היום כל הי דתם נגד דרום אפריקה ורודויה. שי לכל משמעויות המלה "מולדת». " ב. תכניות מכל הצדדים התאימו אך ורק שיושביהן מנסים להוציא לפועל תכנית העברת המיעוט הערבי השטח מולדת לראשונה. זאת אומרת. שבעל כל תכנית שדומה בהרבה (אולי אנושית ומתונה חדש במינימום האפשרי של סמל ל״שלום״ אבל תחת יותר) לתפנית השמרת האנדיאנים ונטירת איבה. ג. יצירת היסוד הדרוש שב<u>רור לכל מבקר אוב" כדרום אפריקה. על כן הסכימר לא לשלום לדורות. שני עמים החיים ב"</u> ייקטיבי שאלו תבוצע התכניה. תוצאר מכבר גרפניה זפולין לתחורת דוברי שכנות ובנפרד. כל אחד כתוך מסגרת תיה יביאו במהרה לתידוש (אם לא גרמנית משטח פרוסיה המורחית ל דתית לאומית שלימה.

לואת היא שאף אחד ממציעי הנסחאות לעזוב מגוריהם לפני מאות בשנים. חסרונה הגדול של תכנית זאת נעוץ יומו ויה משות לא שורה ללמוד את יקרוב לודאי שזכותם לקרקע מושבם בהתנגדות הכמעם ודאית של ערביי ומשרטם: המפות לא שנה היות למות שוה אם לא עדיף מזכות הפולנים. אין לפינויים לשטח אחר. אלא שכל אחד מהלקחים המשובים שההסטוריה שווה אם לא עדיף מזכות הפולנים. אין לפינויים לשטח אחר. אלא שכל מלמדת. דהיינו: אי אפשר לשני עמים אע"פ כן מוכרחים אלו לעווב. בגלל פתרון כרוך בבעיות ובסבל. והשאלה השואפים לריבונות בלעדית על שכוח שתקומתם אפסית לריבונות תרבותית היא איזה פתרון יביא בעת ובעונה ואות בינו בינו בינו בינו בינו בשלום ופוליטית. אין הפולנים עומדים לסבול אחת להסדר תמידי של המצב ולפיניי

כל תכנית אחרת דוגשת בשינוי גבו־

שות מבלי להכיר בבעית המיעוט השני. תמיד ישאפו שניהם לבעלות הענין שווה בישראל. כל עוד שתמי הערבי הגדל והולך. על כן יצטרכו יחידה. ואם סיבותיהם צודקות או לא. צא ערבים במספר ניכר על אדמת בדורות הבאים (אם לא בהוה) לעמוד פלסטין, לעולם לא תוכל ממשלה יהוד בפני מיעוט שהפך לרוב. ושוב יתיה על כן נצטוו כני ישראל בכניסתם דית לשבת בבטח. ולהיפך. כל עוד עליהם בלית ברירה ללחום מלחמות לארץ להכחיד את העמים היושבים שתמצא יהורים במספר ניכר בישראל נוספות ולחקן גבולות. ושוב יהפך מלחפתם של הגרמנים בטרור חדלה בה. ברור היה שכל עוד נשארו לעולם לא תעמוד שם ממשלה ערבית המיעום לרוב וחוזר חלילה. עד שלא אר הערבי נחל עוד נצחון מיותר. לעניק אותם כאשר מטוס גרמנים בטרור חדלה הטרור הערבי נחל עוד נצחון מיותר. לעניק אותם כאשר מטוס גרמני נחטף קיבוצים טמשיים של עמים כנעניים לבטח. לכן הפתרון הלוני הראשון ישאר זכר לישראל. תנר המיעוש ה לא יוכשר ישראל לשכת על אדמתו לגבי הערבים היה השמדת ולאו גירוש ערבי עכשיו היא התכנית ה'חידה. עם בעוד שהעולם המערבי נחל תבוסה ע"י מחבלים. הם חדלו להטות את לא יוכשר שהאל ישבו ע" אושה כב" ותוך ביהיה משלמים מה מחצת ומיותרת. מחצת ומיותרת. עתונות הארץ נודעוה לשמע מעשה שלחה להם מברקים הלוך וחזור כדי מלחמה בלתי פוסק. על כן ניסו בלתי מעשי נשארו שני פתרונות רת את בעית הריבונות על איי לצמי-לנצר, להשמיד. או לסלק את הישוב במוקדם או במאוחר. יצליחו להשמיד הסטוריה ועובדת על פיהם ולא נגדם. היהודי מארץ ישראל. אי אפשר היה את ערביי ישראל, או ששני העמים רק לאחר מילוייה אפשר לקוות לעתיד להם לחיות לאורך ימים בצוותא עם יגיעו להסכמה על פינוי דו־צדדי של שכו יחיה העם היהודי כשלווה אמיתית

החינוך לקראת איכפתיות

הרב דר. מאיר הרשקוביץ הרבה עמים קדומים את המושג אלקים. של אלקים: החיבור הוה. השותפות הכונה המילולית היא שאיכפת ל- כוחות היקום הדריכו את מנוחתם. הי הואת של המושג העילאי ביותר ביאום לידי יאוש. פחד האדם המגי (=אנכי הי אלקיך) ושל בחיר היצירה אלא דבר שבמה בכך: רק דם יהודי בקורכם, השולם המערבי. לכשלעצמן . ובקשר לשם הרצאתי איכפת לי אם עוד עלה על זה. בעיניו היו גם ה־ (=תאדם). מהחים את התבנית הקונ" שכח בכל במהירות האפשרות את תחשדו כי במה שאין כי על כן אני אילים כפופים למודא חוק. וכבה כדי מטרוקטיווית של הדת. הקשר של הי ב-מעריב". יום ג' כחשון תשל"גו שבל הסרגדיה אחרונה במנק, אך אנחנו מכריו ומודיע שכל מה שאשמיע בפי להנצל מהפחד האין־סופי נוצרו מוי אלקות והאנושות. וברוחו של רבי הם (הגרמנים) דאנו קודם כל להעביר בתור יהודים. אל לנו לשכוח או למשוף ניכם הוא ליקום מהרבה ספרים. הרי שגי האלקות אצלם: ביהדות לא הפווד שמשון רפאל הירש: שהחורה הזאת את בית המטבחיים אל מחוץ תצרות בכתפיים ולהגיד מאומה העולם כולו צאות ומאמרים. ואם אצלית להבחיר נילה את האלקות. אלא דיקא האיי נוצרה על ידי הי בעד האדם. בשותי פחד! שתי המלים, הראשונה והאח" פות הזאת אנו שומעים את דברי אבי רונה שבעשרת הדברות: "אנכי" - אמונתנו: "השופט כל הארץ לא יעשה

הפחד "מתופעות הטבע ייצר אצל ,לרעך" מגלות לנו את המושג הנשגב

(Continued on Page 7)